

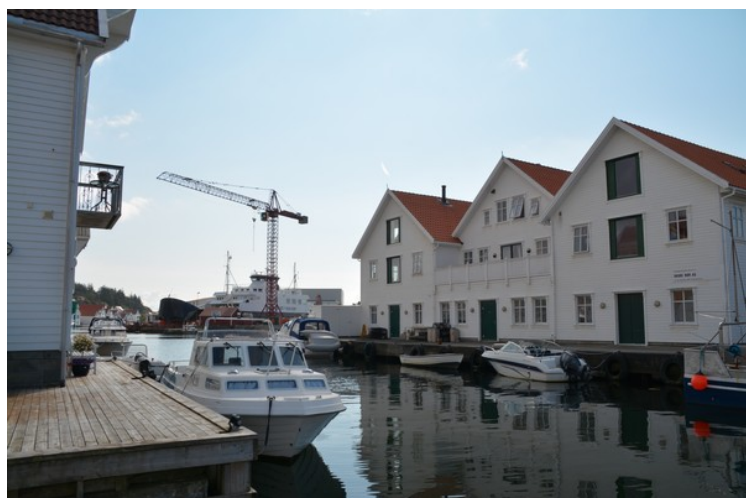

Søndag den 27. reiste vi til Karmøy. Vi kjørte gjennom den nye tunnelen i trekant-sambandet til Skudeneshavn. Vi stoppet på [Skudenes Camping](#).

Her har vi parkert bilen.

Vi parkerte på denne plassen.

Dagen etter, mandag den 28., tok vi en tur ned til Skudeneshavn. Her er vi ved Kanalen.

De som bor her kan parkere båten utenfor stuedøra.

Utsikt tvers over sundet mot Vaholmen.

Terrasser med oppankret båt.

Utsikt sydover mot brua som går over til Steiningsholmen.

[Skudenes Mekaniske Verksted](#) ble bygget i 1916. Her ble Skude-motorene produsert.

Enden av huset med navnet på veggen.

Her kommer vi til torget som ligger nede ved havnen.

Skudeneshavn er en **by** og en tidligere kommune i **Karmøy** kommune i **Rogaland**. Skudeneshavn hadde 3 327 innbyggere per 1. januar 2013, og ligger på Skudeneset på sørspeisen av øya Karmøy. Skudeneshavn grodde frem i slutten av middelalderen og bysamfunnet vokste kraftig under sildefisket på 1800-tallet. I dag har byen moderne verftsindustri og et av landets største offshore rederier. **Solstad Offshore** har en av verdens mest avanserte offshoreflåter i arbeid over hele verden. Den godt bevarte trehusbebyggelsen langs havnebassenget, Søragedå, er blitt et av Rogalands mest besøkte turistmål.

Flyndrefiskeren

Hummerfiskeren.

Statuene i nordmandsdalen

I Nordmandsdalen ved Fredensborg slott på Sjælland står 60 statuer fra ulike deler i Norge. Kong Frederik V av Danmark-Norge fikk laget og satt opp statuene i 1760 og 1770 årene. Ideen til anlegget var kongens og det var en gave fra Kong Frederik V til hans dronning Juliane Marie og til sin ettertid.

Statuene ble laget av hoffbilledhugger Johann Gottfried Grund etter modeller laget av postfører Jørgen Garnaas fra Bergen. Garnaas laget figurene i elfenben og av hvalrosstann og de forestiller norske bønder og fiskere på 1700-tallet. Statuene i Nordmandsdalen er 170 cm. høye og er hugget i sandstein. De tre statuene som er satt opp i Skudeneshavn er kopier av de tre som er fra «Falnes Præstegjeld på Skudenæs».

Karmøy kommune tok opp ideen om å bringe hjem statuene i 1988 og fikk positivt svar fra dronning Margrethe av Danmark. Allerede i 1989 kunne den første statuen settes opp i Skudeneshavn. 7. juni 1989 avduket kronprinsesse Sonja hummerfiskeren fra Falnes. Statuen av hummerfiskerens kone ble avduket i juni 1990 av ambassadør Ole Ålgård. I 1991 ble den tredje statuen av flyndrefiskeren avduket av statsminister Gro Harlem Brundtland.

Hummerfiskerens kone

[Lanternen Kro & Restaurant](#) ligger rett ved Torget.

Det er mange småbåter i Skudeneshavn.

Dette er broen som går over til Vaholmen.

Her er vi i [Søragadå](#).

En gjeng sitter og prater i solveggen utenfor en butikk.

En av dem har syklet hit. Sykkelen står her.

Gata videre bortover.

Dette er [Mælandsgården](#), som nå er Museum. Det ligger midt i gamle Skudeneshavn.

Kryssfinerkatt.

Det blomstrer på bergknattene.

[Verdens minste kafe.](#)

Flere kafeer.

Søragadå.

[Majorstuen Kafe.](#)

[Tåkelurfabrikken.](#)

Torget.

Tirsdag den 29. var vi først på Sandvedsanden som ligger rett vest for Skudeneshavn.

Mange forskjellige slags planter langs stranden og ovenfor.

Deretter kjørte vi videre til Ferkingstad havn.

Stor og god havn.

Har ikke sett denne typen teiner før.

Hummerteiner/krabbeteiner.

Blomster.

Fra havnen går det en sti syd-over langs sjøen. Etter et lite stykke kommer vi til [Karmøy Fisherman's Memorial](#). Det består av tre deler. Dette er korset.

Få steder i Norge har hatt så mange pendlere til Amerika som området rundt Ferkingstad og Vest-Karmøy. Karmøy Fisherman's Memorial på Ferkingstad er reist nettopp for å minnes de karmøyfiskerne som er kommet bort ved ulykker på havet i amerikanske farvann. Dette er korset.

Dette er minneplaten.

Korset igjen.

Enda litt lenger syd står dette fyret,

Kyr på utmarksbeite ved minnesmerket.

Blomster.

Dette er Åkrasanden.

Den består av 7-8 forskjellige strender.

Her ser vi syd-over.

Kulturstien som går fra Ferkingstad til Åkrehamn.

Et parti fra vestsida av Åkrehamn. Åkra Sjømat holder til her.

Dette er fra den nordligste biten av Åkrasanden.

Så har vi kjørt enda et stykke videre, til [Avaldsnes](#).

Dette er [Avaldsnes kirke](#), Olavskirken.

Denne middelalderkirken ble bygget av kong Håkon Håkonsen rundt 1250 som en del av kongsgårdenlegget.

Tidlig på 1300-tallet gjorde Håkon Magnusson Olavskirken til kongelig kollegiatkirke sammen med tre andre kirker i Norge. Håkon Håkonsen viet kirken til Olav Den Hellige, og kirken på Avaldsnes ble et viktig stoppested for pilegrimer som skulle til Nidaros.

Et monument nedenfor kirken.

[Heming R. Skre](#) ble henrettet i Tyskland.

Utsiktspbilder fra kirken.

Dette er en bautastein som kalles [Jomfru Marias synål](#). Et av sagnene sier at det hviler en gammel forbannelse over den: Den dagen steinen berører kirkeveggen vil [verden forgå](#). Dette skal, ifølge tradisjonen på stedet, være årsaken til at toppen mangler. Når steinen begynte å lute for nær kirkeveggen, sørget straks noen for å redde verden ved å slå av en bit av steinen.

Kirken sett fra nordsiden.

Her er vi på vei mot Vikinggarden og ser tilbake mot Olavskirken.

Anne Berit ser inn i en potetkjeller.

Det er laget bruer over til Bukkøy hvor Vikinggarden ligger.

Vivendel vokser på lune steder.

Vivendel er en gammel medisinplante, som sårmiddel og som urindrivende og avførende middel. Men alt på arten er giftig.

Urskog.

Kart over området.

Her ser vi langhuset.

Leidangsnauset.

Vika nedenfor nauset.

En jordkjeller.

Her går vi oppover mot langhuset.

Langhuset til venstre og eldhuset til høyre.
Taket på Langhuset er tekt med over 100 000 håndhugde furuspon.

Eldhuset til venstre. Rundhuset til høyre.
Et [eldhus](#) hadde ildsteder hvor det ble bakt, kokt steikt,
ystet o.l.

Et [rundhus](#) tror noen er et slags gudehov, et «missing
link» mellom et gudehov og en stavkirke.
To gropehus i midten.

En [skigard](#) laget slik som det ble gjort i vikingtiden.

Ei jente setter opp en snare.

Produksjon av klær.

Kjerre med trejul.

Her ser vi gropehusene bedre. Det er hus som er bygget
rundt en stor nedgravning. Disse tror man er
arbeidshytter som ble benyttet til forskjellige typer
håndverk.

En rund skyteskive og et villsvin som nok ble brukt til øvelsesskyting.

Her kommer jeg ut fra et groppehus.
Veggene er laget av flettverk og de er klint inn med en blanding av leire, mold, kumøkk og vann.

Anne Berit og en guide utenfor langhuset.

Sauene er på beite.

Det er flere fine vikar på øya.

Det er nok hugget en del stor skog for å kunne bygge opp denne vikinggarden.

Her prøver jeg å være morsom ved å gjemme meg bak en rotvelte og kikke gjennom en åpning i rota.

Et siste blikk på vikinggarden.

Det var flere rotvelter her.

Vi ser mot Karmsunde bru herfra.

Dette er prestegarden ved siden av kirken. Prestegarden på Avaldsnes eller Augvaldsnes har sin spesielle historie, knyttet til kongsmakt med hov og kirke. Navnet skal neset og garden ha fått etter sagnkongen Ogvald. Han kan ha levd i eldre jernalder for halvannet tusen år siden. En av de rikeste gravfunn fra norsk romertid (fra 300-åra e.Kr.) viser at Avaldsnes allerede da må ha vært et høvdingsete. Det var nok ikke uten grunn at samlingskongen Harald Hårfagre valgte Avaldsnes som en av sine kongsgarder.

En kar som skal bort til Vikinggarden.

Rett nedenfor kirken ligger [Nordvegen Historiesenter](#).
 Dette er et av vinduene i taket.

Slik ser det ut på fremsiden.
 Anlegget er hovedsaklig gravet ned i bakken, slik at det ikke skal virke forstyrrende på Olavskirken.

I 3000 år satt fyrster og konger på Avaldsnes og kontrollerte skipstrafikken som ble tvunget inn gjennom det smale Karmsundet - Nordvegen - den skipsleia som har gitt Norge navn. På Nordvegen Historiesenter får vi høre om de herskerne som satt og styrte Norskekysten fra Avaldsnes. Noen av de kjenner vi fra kongesagaer, heltesagaer og gamle kvad. Andre kjenner vi fra arkeologien. På Nordvegen får vi også se inn i den magiske verden som folk en gang trodde var virkelig. Vi møter seidmenn, skjoldmøyer, og norrøne guder.

På Nordvegen Historiesenter fortelles historier ved å bruke moderne virkemidler.

Dette er to av gravhaugene på [Reheia](#). Man kan trygt si at Reheia er Norges største monument fra bronsealderen.

I dag er det seks store gravhauger igjen her, men på en kartskisse fra 1832 er det 14 større og mindre hauger, samt tre små, runde steinsetninger og fem firkantede steinlegninger.

Dette er [de fem dårlige jomfruene](#), 5 bautasteiner. De står på et gravminne som ikke lenger er synlig på grunn av dyrking.

De står rett under Karmsundbrua.

Navnet på gravminnet henspiller på beretningen i Matteus' evangelium, om lignelsen om de fem gode og fem dårlige jomfruer. Dette er blitt satt sammen med tradisjonene om [Olav den hellige](#) til et opphavssagn:

En gang var Olav den hellige på vei nordfra til kongsgården ved [Avaldsnes](#). Da han passerte Salhusstraumen fikk han se fem unge jenter som sto på stranden. De ropte til ham, og ville at han skulle komme i land til dem. Men kongen ropte tilbake at de kunne bare stå der i all sin skamløshet og vente til han kom. Da ble jentene til stein, og all tid siden har de stått og sett over mot Avaldsnes og ventet på kongen.

Karmøy og Avaldsnes i bakgrunnen.

Kyrne bryr seg ikke.